Dziennik Urzędowy

MINISTERSTWA KOLEI

WARSZAWA № 11. 27 września 1926 r.

20.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei z dnia 31 sierpnia 1926 r. o uzupełnieniu względnie zmianie rozporządzenia z dnia 21 stycznia 1925 r. № 405/2/25 (Dz. Urz. M. K. № 2/25), sprostowanego rozporządzeniem z dnia 1 maja 1925 r. № I. 5971/2/25, o ujednostajnieniu stanowisk względnie tytułów służbowych na kolejach państwowych.

Ustęp c) punktu 4-go, rozdz. B, części I-ej rozp. M. K. z dnia 21 stycznia 1925 r. № 405/2/25, zaczynający się od słów „Kandydaci techniczni winni posiadać"..., a kończący słowami ...„w zakładzie (fabryce) elektrotechnicznym", otrzymuje po porozumieniu się z Ministerstwem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego następujące brzmienie:

„c) (1). Kandydaci techniczni winni posiadać świadectwo dojrzałości z ukończenia średniej szkoły technicznej.

(2). Szkoły takie są:

A. Dla służby drogowej i budowlanej:

szkoły techniczne typu zasadniczego (kurs czteroletni):

1) Państwowa Szkoła Budownictwa, wydział budowlany w Warszawie,
2) Państwowa Szkoła Budownictwa, wydział drogowy w Warszawie,
3) Państwowa Szkoła Budownictwa, wydział budowlany w Poznaniu,
4) Państwowa Szkoła Budownictwa, wydział drogowy w Poznaniu,
5) Państwowa Szkoła Przemysłowa, wydział (szkoła) budownictwa w Krakowie,
6) Państwowa Szkoła Techniczna, wydział budowlany w Wilnie,
7) Państwowa Szkoła Techniczna, wydział drogowy w Wilnie,
8) Państwowa Szkoła Przemysłowa, wydział drogowy we Lwowie,
9) Państwowa Szkoła Miernicza i Drogowa, wydział drogowy w Kowlu,
10) Państwowa Szkoła Średnia Techniczna Kolejowa w Radomiu, wydział drogowo-budowlany,
11) Państwowa Szkoła Średnia Techniczna Kolejowa w Warszawie, wydział drogowo budowlany,
12) Państwowa Szkoła Średnia Techniczna Kolejowa w Sosnowcu, wydział drogowo-budowlany,
13) Państwowa Szkoła Techniczna w Wilnie, wydział kolejowy,
14) Szkoła Średnia Techniczna Kolejowa T-wa Szerzenia Oświaty Zawodowej w Brześciu nad Bugiem, wydział drogowo-budowlany.

B. Dla służby mechanicznej i elektrycznej:

I) szkoły techniczne typu wyższego:

1) Państwowa Szkoła Budowy Maszyn i Elektrotechniki im. H. Wawelberga i S. Rotwanda w Warszawie, wydział mechaniczny i elektrotechniczny,
2) Państwowa Szkoła Budowy Maszyn w Poznaniu z wydziałem mechanicznym.

II) szkoły techniczne typu zasadniczego (kurs czteroletni):

1) Państwowa Szkoła Przemysłowa w Krakowie, wydział mechaniczny,
2) Państwowa Szkoła Przemysłowa — wydział elektrotechniczny — we Lwowie,
3) Państwowa Szkoła Budowy Maszyn w Grudziądzu,
4) Państwowa Szkoła Górnicza i Hutnicza im. Staszica—wydział elektromechaniczny w Dąbrowie Górniczej,
5) Państwowa Szkoła Włókiennicza — wydział ruchu fabrycznego — w Łodzi,
6) Państwowa Szkoła Techniczna w Wilnie, wydział mechaniczny,
7) Państwowa Szkoła Średnia Techn. Kol. w Radomiu, wydział mechaniczno-elektryczny,
8) Państwowa Szkoła Średnia Techn. Kol. w Warszawie, wydział mechaniczno-elektryczny,
9) Państwowa Szkoła Średnia Techn. Kol. w Sosnowcu, wydział mechaniczno-elektryczny,
10) Szkoła Średnia Techniczna Kolejowa T-wa Szerzenia Oświaty Zawodowej w Brześciu nad Bugiem — z wydziałem mechaniczno-elektrycznym

C. Odnośnie uznania świadectw z ukończenia szkół średnich technicznych w byłych państwach zaborczych należy przestrzegać następujących zasad:

I. Jako równorzędne szkołom typu wyższego (patrz wyżej B, I) uważa się:

1) w b. zaborze rosyjskim:

Szkołę Budowy Maszyn i Elektrotechniki H. Wawelberga i S. Rotwanda w Warszawie.

2) w b. zaborze pruskim:

Wyższe Szkoły Budowy Maszyn (Höhere Maschinenbauschulen) i inne szkoły techniczne typu wyższego, wymienione w ustępie pierwszym, części B, dodatku I do przepisów egzaminacyjnych z dnia 1 maja 1912,

II. Jako równorzędne szkołom typu zasadniczego (patrz wyżej A, oraz B. II) uważa się:

1) w b. zaborze rosyjskim:

Szkoły techniczne, do których warunkiem przyjęcia było ukończenie 4-klas szkoły średniej ogólnokształcącej lub 6-klas szkoły powszechnej miejskiej, i w których nauka trwała **nie mniej** niż 3 lata; szkoły te wprawdzie stały niżej, niż obecnie szkoły typu zasadniczego, mogą jednak być zaliczone do tego typu, o ile pracownik prócz wykształcenia szkolnego, posiada praktykę zawodową conajmniej trzyletnią.

Do tego typu szkół zawodowych w b. zaborze rosyjskim zaliczyć można naprzykład Szkołę Kolejową Techniczną Drogi Warszawsko-Wied. w Warszawie,

2) w b. zaborze austrjackim:

tak zwane „Höhere Gewerbeschulen", do których warunkiem przyjęcia było ukończenie 4 klas szkoły średniej ogólnokształcącej i w których nauka trwała 4 lata,

3) w b. zaborze pruskim:

Szkoły wymienione w części A i w ustępie drugim części B dodatku I. do przepisów agzaminacyjnych z dnia 5 maja 1912 r.

W wątpliwych wypadkach należy się odnieść do Ministerstwa Kolei.

(3). Kandydatów technicznych, posiadających świadectwo dojrzałości z ukończenia średniej szkoły technicznej typu wyższego (patrz wyżej B. I. 1 i 2) należy przedewszystkiem przeznaczyć dla służby biurowej na stanowiska techników, przyznając im pierwszeństwo przed kandydatami posiadającymi świadectwo dojrzałości technicznych szkół średnich typu zasadniczego.

(4). Kandydaci techniczni na stanowiska zawiadowców odcinków sygnałowych winni wykazać, że odbyli conajmniej 6-miesięczną praktykę w fabryce budowy sygnałów kolejowych, bloków i innych urządzeń zabezpieczających ruch pociągów.

Minister:
(—) *Romocki*

21.

Zezwolenie na studja kolei użytku publicznego Karczew—Sobienie—Jeziory.

Minister Kolei rozporządzeniem z d. 10 września 1926 r. № V 6143/16b/26 udzielił na mocy art. 2 Ustawy z dnia 14 października 1921 r. o udzielaniu koncesji na koleje żelazne prywatne (Dz. U. № 88 poz. 646) i art. 2 rozporządzenia Ministra Kolei z dnia 30 września 1922 r. w przedmiocie wykonania powyższej ustawy (Dz. U. № 92 poz. 854) panu Wice-Dyrektorowi Zarządu Aleksandrowi Wilamowskiemu, zamieszkałemu w Warszawie i działającemu z ramienia Zarządu Tow. Akc. Warszawskich Dróg Żelaznych Dojazdowych jako kierownikowi studjów, zezwolenia na czynienie studjów przedwstępnych wąskotorowej kolei od Karczewa do Sobienia — Jeziory użytku publicznego celem sporządzenia projektu technicznego.

Na podstawie tego zezwolenia służy wymienionemu wyżej p. Al. Wilamowskiemu w myśl art. 5 wspomnianej ustawy prawo wstępu na grunt obcy oraz dokonywania potrzebnych pomiarów i niwelacji za wynagrodzeniem szkód stąd powstałych.

Pozwolenie to zachowuje swą moc w ciągu sześciu miesięcy od dnia jego wydania t. j. do dnia 10 marca 1927 r.

Termin do którego ma wpłynąć podanie o udzielenie koncesji na podstawie tych studjów upływa z dniem 10 września 1927 r.

Termin prekluzyjny na udzielenie osobom trzecim pozwoleń na studja przedwstępne w analogicznym kierunku upływa z dniem 10 grudnia 1926 r.

Projektowana kolej długości około 19 klm. przechodzić będzie przez Województwo Warszawskie, które zostało zawiadomione o powyższej decyzji.

22.

Zezwolenie na studja kolei użytku publicznego Jabłonna—Wawer—Otwock.

Minister Kolei rozporządzeniem z dn. 17 sierpnia 1926 r. № V 6142/16b/26 na mocy art. 2 Ustawy z dnia 14 października 1921 r. o udzielaniu koncesji na koleje żelazne prywatne (Dz. U. № 88 poz. 646) i art. 2 rozporządzenia Ministra Kolei z dnia 30 września 1922 r. w przedmiocie wykonania powyższej ustawy (Dz. U. № 92 poz. 854) panu Wice-Dyrektorowi Zarządu Aleksandrowi Wilamowskiemu, zamieszkałemu w Warszawie i działającemu z ramienia Zarządu Tow. Akc. Warszawskich Dróg Żelaznych Dojazdowych jako kierownikowi studjów, zezwolenia na czynienie studjów dodatkowych kolei wąskotorowej od Jabłonny przez Wawer do Otwocka użytku publicznego celem sporządzenia projektu technicznego zelektryfikowania linji.

Na podstawie tego zezwolenia służy wymienionemu wyżej p. Al. Wilamowskiemu w myśl art. 5 wspomnianej ustawy prawo wstępu na grunt obcy oraz dokonywanie potrzebnych pomiarów i niwelacji za wynagrodzeniem szkód stąd powstałych.

Pozwolenie to zachowuje swą moc w ciągu sześciu miesięcy od dnia jego wydania t. j. do 17 lutego 1927 r.

Projektowana kolej długości około 43 klm. przechodzić będzie przez Województwo Warszawskie, które zostało powiadomione o powyższej decyzji.

23.

Studja przedwstępne linji kolejowej Gorlice — Krynica.

Minister Kolei rozporządzeniem z dn. 15 sierpnia 1926 r. № V 5038/16b/26 udzielił na mocy art. 2 ustawy z dnia 14 października 1921 r. o udzielaniu koncesji na koleje żelazne prywatne (Dz. U. № 88, poz. 646) i rozporządzenia Ministra Kolei z dnia 30 września 1922 r. w przedmiocie wykonania tej ustawy (Dz. U. № 92, poz. 854) panu Inżynierowi Józefowi Barutowi, zamieszkałemu w Gorlicach działającemu w swojem imieniu oraz na rzecz Magistratu m. Gorlice, zezwolenia na przeprowadzenie studjów przedwstępnych normalnotorowej linji kolejowej użytku publicznego od stacji Gorlice względnie od przystanku Moszczenica przez Wysowę do stacji Krynica celem sporządzenia projektu technicznego.

Na podstawie tego zezwolenia służy wyżej wymienionemu Inżynierowi Barutowi w myśl art. 5 wspomnianej ustawy prawo wstępu na grunt obcy oraz dokonywania pomiarów i niwelacji za wynagrodzeniem szkód stąd powstałych.

Projektowana kolej długości około 65 kilometrów przechodzić będzie przez Województwo Krakowskie, które zostało zawiadomione jednocześnie o wydaniu tego pozwolenia.

Pozwolenie to zachowuje swą moc w ciągu 6 miesięcy od dnia jego wydania t. j. do dnia 15 lutego 1927 r.

Termin do którego ma wpłynąć podanie o udzielenie koncesji na podstawie powyższych studjów upływa z dniem 15 sierpnia 1927 r.

Termin prekluzyjny na udzielenie osobom trzecim pozwolenia na studja przedwstępne w analogicznym kierunku upływa z dniem 15 listopada 1926 r.

24.

O K Ó L N I K

Ministra Kolei № I. 11736/26 z dn. 31 sierpnia 1926 r. do wszystkich Dyrekcji Kolei Państwowych w sprawie podwyższenia dodatków dla drużyn konduktorskich i parowozowych za czas spędzony w służbie przy pociągach względnie na parowozie.

Na mocy § 5 uchwał Rady Ministrów z dnia 24 lutego 1926 roku i z dnia 3 marca 1926 r. w sprawie dodatków dla drużyn konduktorskich i parowozowych za czas spędzony w służbie przy pociągach, względnie na parowozie, ogłoszonych rozporządzeniem Ministra Kolei z dn. 3 marca 1926 r. № I. 4434/2/26 (Dz. Urzęd. Min. Kolei № 4 poz. 8 i 9) podwyższam drużynom konduktorskim i parowozowym, obsługującym na linjach normalnotorowych pociągi towarowe, kursujące wyłącznie w okręgu Dyrekcji Kolei w Katowicach, dodatek kilometrowy, wymieniony w § 3 pkt. a) wspomnianych uchwał jak następuje:

a) dla drużyn konduktorskich o 30%,
b) dla drużyn parowozowych o 15%.

Podwyższenie to obowiązuje od 1 czerwca 1926 r. aż do odwołania.

Minister:
(—) *Romocki*

ZAWIADOMIENIA:

W niżej podanych №№ „Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej" ogłoszone zostały następujące ustawy i rozporządzenia, dotyczące bezpośrednio lub pośrednio Ministerstwa Kolei:

№ Dzien. Ust. R. P.	1926 r. data	Pozycja	Treść rozporządzenia
83	14/VIII	466	Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 sierpnia 1926 r. o utworzeniu Rady Prawniczej.
89	30/VIII	509	Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami Spraw Zagranicznych, Sprawiedliwości oraz Kolei z dnia 18 sierpnia 1926 r. w sprawie wymiany obligacyj kolejowych, zabezpieczonych na kolejach państwowych w b. dzielnicy austrjackiej lub powstałych z wykupu tych kolei na obligacje 5% Konwersyjnej pożyczki kolejowej.
91	31/VIII	528	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 sierpnia 1926 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. o ustanowieniu tabeli stanowisk we władzach i urzędach państwowych.
„	„	529	Rozporządzenie Ministra Kolei z dnia 30 sierpnia 1926 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych o wprowadzeniu zniżki taryfowej dla węgla kamiennego w komunikacji polsko-austrjackiej.
93	14/IX	539	Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 sierpnia 1926 r. o wywłaszczeniu gruntów pod rozbudowę stacji granicznej Stołpce.
„	„	540	Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 września 1926 r. zmieniające niektóre postanowienia ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska.
„	„	541	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 sierpnia 1926 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. o ustanowieniu tabeli stanowisk we władzach i urzędach państwowych.

№ Dzien. Ust. R. P.	1926 r. data	Pozycja	Treść rozporządzenia
94	17/IX	551	Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 września 1926 r. o zaopatrzeniu emerytalnem nieetatowych pracowników Polskich Kolei Państwowych i o zaopatrzeniu pozostałych po nich wdów i sierot oraz o odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki.
„	„	553	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 1926 r. Regulamin Rady Prawniczej.

Zarząd i eksploatację kolei belgijskich dotychczas eksploatowanych przez Rząd belgijski objęło z dniem 1 września 1926 r. Narodowe Towarzystwo Belgijskich Kolei Żelaznych.

Korespondencja z powyższemi kolejami winna być kierowana pod adresem: „Société Nationale des chemins de fer Belges, rue de Louvain № 17, Bruxelles".

№ Pr. 4612/26.

RUCH SŁUŻBOWY W DYREKCJACH P. K. P.:

Mianowania:

Inż. Orłowicz Juljusz, Naczelnik Parowozowni Głównej w Krakowie-Płaszowie—Naczelnikiem Oddziału Mechanicznego w Krakowie.

Inż. Witkowski Tadeusz, Starszy Referendarz K. P. we Lwowie — Naczelnikiem Oddziału Mechanicznego we Lwowie.

Inż. Białoskórski Eugenjusz, Zastępca Naczelnika Parowozowni Głównej w Przemyślu — Naczelnikiem Oddziału Mechanicznego w Przemyślu.

Inż. Kuhn Franciszek, Naczelnik Warsztatów Głównych w Stryju — Naczelnikiem Oddziału Mechanicznego w Stryju.

№ I. 5825/26.

Kohlhepp Albin, Kontroler Wydziałowy — Kierownikiem Działu Ogólnego w Wydziale Kontroli Dochodów Dyrekcji K. P. we Lwowie.

№ I. 11654/1/26.

Piasecki Ludwik, Zastępca Naczelnika Wydziału Rachunkowego w Dyrekcji Kolei Państwowych we Lwowie—Naczelnikiem tego Wydziału.

№ I. 12169/1/26.

Welz Bronisław, Kierownik Wydziału Kontroli Dochodów w Dyrekcji Kolei Państwowych w Gdańsku—Naczelnikiem tego Wydziału.

№ I. 15444/1-C/26.

Inż. Łaszkiewicz Hipolit, Kierownik działu mechanicznego Wydziału Kolei wąskotorowych Dyrekcji Kolei Państwowych w Wilnie — Kierownikiem Działu Ogólno-gospodarczego W-łu Mechanicznego Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu.

№ I. 10993/1-F 26.

Inż. Łaguna Stanisław, Zastępca Naczelnika Wydziału Eksploatacyjnego Dyrekcji Kolei Państwowych w Wilnie—Naczelnikiem tego Wydziału.

№ I. 507/1-J/26.

Heinrich Stanisław, Kierownik Wydziału Rachunkowego Dyrekcji Kolei Państwowych w Stanisławowie—Naczelnikiem tego Wydziału.

Dutka Michał, p. o. Kierownika Działu Pasażerskiego w Wydziale Kontroli Dochodów Dyrekcji Kolei Państwowych w Stanisławowie — Kierownikiem tego działu.

№ I. 16473/1/26.

Inż. Pogorzelski Stanisław, Kontroler Drogowy — Naczelnikiem Oddziału Drogowego w Tarnowskich Górach.

№ I. 12470/1-C/26.

Inż. Hügel Bronisław, Naczelnik S. U. K. Halicz w Dyrekcji Kolei Państwowych w Stanisławowie—Naczelnikiem Magazynu Zasobów we Lwowie.

№ I. 11599/1/26.

Dr. Waligóra Jan, st. referendarz k. p.—Kierownikiem Działu Likwidacji Poborów w Wydziale Rachunkowym Dyrekcji K. P. w Krakowie.

№ I. 6295/26.

Inż. Szwengruben Bolesław, st. referendarz k. p. — Naczelnikiem Oddziału Drogowego w Królewszczyźnie.

№ I. 4680/1-D/26.

Świątnicki Maksymiljan, Kierownik Działu Ogólnego w Wydziale Zasobów Dyrekcji Kolei Państwowych w Krakowie—Kierownikiem Działu Likwidacji Poborów Emerytalnych w Wydziale Rachunkowym tej samej Dyrekcji.

№ I. 9748/26.

Inż. Landsberg Aleksander, Kierownik Wydziału Eksploatacyjnego Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu—Naczelnikiem tego Wydziału.

Linowski Stanisław, Kierownik Wydziału Kontroli Dochodów Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu—Naczelnikiem tego Wydziału.

№ I. 16472/1/26.

Przeniesienie ze względów służbowych:

Inż. Rakusa-Suszczewski Eugenjusz, Naczelnik Oddziału Drogowego w Królewszczyźnie — na stanowisko Naczelnika Oddziału Drogowego w Wołkowysku.

№ I. 4680/1-D/26.

Zwolnienie z kierownictwa:

Inż. Homelski Antoni—z kierownictwa Oddziału Drogowego w Tarnowskich Górach.

№ I. 12470/1-C/26.

Przeniesienia w stan spoczynku:

Kulczycki Kazimierz, Kierownik biura dla celów wojskowych Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie — z dniem 1 października 1926 r. przy jednoczesnem wyrażeniu uznania za długoletnią i owocną pracę na polu kolejnictwa.

№ I. 15668/1-J/26.

Wyczański Ryszard, starszy referendarz Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie—z dniem 1 października 1926 r., przy jednoczesnem wyrażeniu uznania za długoletnią pracę w kolejnictwie.

№ I. 15487/1-J/26.

ZMIANY W SKŁADACH KOMISYJ DYSCYPLINARNYCH:

Dr. Schäffer Edmund, Naczelnik Wydziału Handlowego Dyrekcji Kolei Państwowych w Gdańsku — Zastępcą Przewodniczącego Komisji Dyscyplinarnej w tejże Dyrekcji.

№ I. 13899/26.

Przewodniczącym Komisji Dyscyplinarnej Dyrekcji Warszawskiej mianuje się p. Fijałkowskiego Karola, Wiceprezesa Dyrekcji;

trzecim Zastępcą Przewodniczącego Komisji Dyscyplinarnej mianuje się p. Paszkowicza Kazimierza, kierownika działu Wydziału Prawnego.

Nominację p. Kaniewskiego Teodora, ogłoszoną w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Kolei № 15 z dnia 1 maja 1922 r., uchyla się.

№ I. 9290/3/26.

KONKURSY:

na stanowisko Kierownika Działu Ogólnego w Wydziale Zasobów Dyrekcji Kolei Państwowych w Krakowie.

Warunki dla ubiegających się: ukończone studja politechniczne, VI lub VII grupa uposażenia, dłuższa praktyka w służbie zasobów.

Termin składania podań do 25 października 1926 r.

№ I. 9748/26.

na stanowisko Zastępcy Naczelnika Wydziału Eksploatacyjnego Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie.

Warunki dla ubiegających się: wykształcenie wyższe, uposażenie VI lub VII grupy, oraz dłuższa i wszechstronna praktyka w dyrekcyjnej i wykonawczej służbie eksploatacyjnej.

Termin składania podań do 1 listopada 1926 r.

№ I. 13597/1-J/26.

na stanowisko Kierownika Działu Ogólnego w Wydziale Prawnym Dyrekcji Kolei Państwowych w Gdańsku.

Warunki dla ubiegających się: ukończone studja prawne z przepisanemi egzaminami rządowemi, VI lub VII grupa uposażenia, dłuższa praktyka w dziale służby prawnej lub administracyjnej.

Termin składania podań do 25 października 1926 r.

№ I. 12733/1-C/26.

na stanowiska Naczelników Oddziałów Mechanicznych w Nowym Sączu i w Dziedzicach w Dyrekcji K. P. w Krakowie.

Warunki dla ubiegających się: ukończone studja politechniczne (dział budowy maszyn), V, VI lub VII grupa uposażenia, dłuższa wszechstronna praktyka w służbie mechanicznej.

Termin składania podań do 25 października 1926 r.

№ 1. 5825/26.

Drukarnia Państwowa. № 33659. 22.IX-26. 2000.